

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2016. május 2.
(OR. en)

8535/16

**Intézményközi referenciaszám:
2016/0124 (NLE)**

**SOC 214
EMPL 131
PECHE 150**

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Jordi AYET PUIGARNAU igazgató
Az átvétel dátuma:	2016. április 29.
Címzett:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2016) 235 final
Tárgy:	Javaslat - A TANÁCS IRÁNYELVE az Európai Unió Mezőgazdasági Szövetkezeteinek Általános Szövetsége (COGECA), az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége (ETF) és az Európai Unió Halászati Vállalkozások Nemzeti Szervezeteinek Szövetsége (EUROPÉCHE) között 2012. május 21-én létrejött és 2013. május 8-án módosított, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 2007. évi, a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló egyezményének végrehajtásáról szóló megállapodás végrehajtásáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2016) 235 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2016) 235 final

Brüsszel, 2016.4.29.
COM(2016) 235 final

2016/0124 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

az Európai Unió Mezőgazdasági Szövetkezeteinek Általános Szövetsége (COGECA), az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége (ETF) és az Európai Unió Halászati Vállalkozások Nemzeti Szervezeteinek Szövetsége (EUROPÊCHE) között 2012. május 21-én létrejött és 2013. május 8-án módosított, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 2007. évi, a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló egyezményének végrehajtásáról szóló megállapodás végrehajtásáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2016) 143 final}

{SWD(2016) 144 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

- **A javaslat indokai és céljai**

2002-ben az ILO globális szintű egyeztetéseket kezdett a halászati ágazatra vonatkozó olyan átfogó és naprakész nemzetközi előírások kidolgozása céljából, amelyek révén szerte a világon garantálható a halászok megfelelő védelme. E folyamat eredményeként került elfogadásra a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló 2007. évi egyezmény¹. Az EU tagállamai közül ez idáig csak Franciaország ratifikálta ez egyezményt².

2007-ben a Bizottság elindította az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 154. cikke szerint az uniós szociális partnerekkel folytatandó konzultáció első szakaszát: ennek keretében a szociális partnereket felkérte, hogy „vizsgálják meg egy közös kezdeményezés lehetőségét a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló 2007. évi ILO-egyezmény rendelkezéseinek EU-n belüli alkalmazásának elősegítésére.”³. Az Európai Unió Mezőgazdasági Szövetkezeteinek Általános Szövetsége (COGECA), az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége (ETF) és az Európai Unió Halászati Vállalkozások Nemzeti Szervezeteinek Szövetsége (EUROPÊCHE) 2009-ben fogott tárgyalásokba. Ezek eredményeként 2012. május 21-én létrejött egy megállapodás, amelyet 2013. május 8-án módosítottak. Az uniós szociális partnerek 2013. május 10-én felkérték a Bizottságot, hogy az EUMSZ 155. cikke (2) bekezdésének értelmében elfogadott tanácsi határozat útján hajtsa végre a megállapodást.

E javaslat célja a COGECA, az ETF és az EUROPÊCHE között létrejött, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) 2007. évi, a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló egyezményének végrehajtásáról szóló megállapodás végrehajtása.

A javaslattal a Bizottság célja, hogy egy olyan, a halászati ágazat munkakörülményeire szabott, konszolidált jogi keretet hozzon létre, amely révén javíthatja az uniós tagállamok lobogói alatt közlekedő hajókon foglalkoztatott halászok munka- és életkörülményeit.

- **A javaslatnak a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel való összhangja**

A kezdeményezés illeszkedik a Bizottság azon prioritásához, hogy az egységes piacot elmélyítse, és – különösen a szociális dimenzió vonatkozásában – méltányosabb alapokra helyezze. Összhangban van továbbá a méltányos és valóban páneurópai munkaerőpiac megteremtésére irányuló bizottsági munkával, amelynek célja a munkavállalók számára megfelelő védelmet és fenntartható munkahelyeket biztosítani⁴. Ez a munka kiterjed a munkahelyi biztonságra és az egészségvédelemre, a munkaidőre, a szociális védelemre, valamint a munkaszerződésből eredő jogokra.

¹ http://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO::P12100_ILO_CODE:C188.

² Franciaország 2015 októberében ratifikálta az egyezményt. Norvégia (amely tagja az EGT-nek) 2016 januárjában ratifikálta az egyezményt.

³ COM(2007) 591 végleges.

⁴ Jean-Claude Junckernek az Unió helyzetéről szóló, 2015. szeptember 9-én az Európai Parlament előtt elhangzott értékelő beszéde.

A halászok munka- és életkörülményei szempontjából releváns uniós jogi rendelkezések különböző jogi aktusokban szerepelnek, így különösen a munkajogról szóló uniós irányelvekben, valamint a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos uniós jogszabályokban. Az uniós jogszabályokban nem tárgyalt kérdések, így például a szárazföldi egészségügyi ellátás igénybevétele, a hazautaztatáshoz való jog, valamint a halászok részére kiadott munkaalkalmassági orvosi igazolás vonatkozásában az uniós tagállamok igen eltérő szabályozásokkal rendelkeznek.

- **A javaslat egyéb uniós politikákkal való összhangja**

A munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos uniós vívmányok utólagos értékelése jelenleg folyik, és az uniós jogszabályok módosítását érintő számos alapvető kérdés, így különösen a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos leendő szabályozási keret felépítése és pontos tartalma még nem került meghatározásra. Az előkészítő munka során az érdekeltek jelezték, hogy a tengeri és a halászati ágazatra vonatkozó, a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos jelenlegi rendelkezéseket össze kell hangolni a legújabb ILO-egyezményekkel, köztük a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló 2007. évi egyezményvel. Egyértelmű, hogy a megállapodás kiegészíti a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos uniós vívmányokat, és azokat összehangolja az egyezményvel. A munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos keret jövőbeni felülvizsgálata során a megállapodást figyelembe kell venni.

Az EU a halászok munka- és életkörülményeinek javításához a közös halászati politika⁵ révén is hozzájárul: ez utóbbi célja ugyanis, hogy a halászati és az akvakultúra-tevékenységek hozzájáruljanak a hosszú távú környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi fenntarthatósághoz. Ha a halállományok ugyanis egészségesek, az a halászok számára is kedvező. Az erőforrások fenntartható módon való kezelése növeli az uniós halászati ágazat versenyképességét, és elősegíti a munkahelyteremtést.

A közös halászati politika célkitűzéseinek előmozdítása nemzetközi szinten is zajlik annak érdekében, hogy az uniós vizeken kívül folytatott uniós halászati tevékenységek az alkalmazandó uniós jogban foglalt elvekkel és előírásokkal azonos elveken és előírásokon alapuljanak, valamint hogy az uniós piaci szereplők és a harmadik országbeli piaci szereplők egyenlő versenyfeltételeket élvezhessenek. Ennek érdekében az EU törekszik arra, hogy vezető szerepet töltsön be a regionális, illetve nemzetközi halászati szervezetek tevékenységének fokozásában azzal a céllal, hogy alkalmasabbá tegye e szervezeteket a felelősségi körükbe tartozó tengeri biológiai erőforrások védelmére és az azokkal való gazdálkodásra, ezen belül a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemre⁶.

A rossz egészségügyi és biztonsági feltételek, valamint a rossz munkakörülmények egyszerre okai és következményei a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatnak.

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 11-i 1380/2013/EU rendelete a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22–61. o.).

⁶ A Tanács 2008. szeptember 29-i 1005/2008/EK rendelete a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról, továbbá a 2847/93/EGK, az 1936/2001/EK és a 601/2004/EK rendelet módosításáról és az 1093/94/EK és az 1447/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 286., 2008.10.29., 1–32. o.).

Egyrészt a piaci szereplők ezért folytatnak jogellenes, nem bejelentett vagy szabályozatlan halászatot, mert így – a kevesebb egészségügyi és biztonsági ellenőrzésből, illetve a munkafeltételekre vonatkozó egyéb ellenőrzésből kifolyólag – kisebbek a költségeik. A jogellenes, nem bejelentett vagy szabályozatlan halászatot folytató hajókon dolgozók személyek ugyanakkor kiszolgáltatottak, mivel a jogellenes tevékenységeket folytató hajókon nem biztosíthatók elfogadható munkafeltételek. A halászok szociális helyzetének javítása nyomán várhatóan csökkenni fog a visszaélések kockázata, a jogellenes, nem bejelentett vagy szabályozatlan halászat pedig költségesebb, és ezáltal kevésbé vonzó lehetőséggé válik. Az ILO-egyezmények világszerte történő átfogó végrehajtása tehát kedvező hatást gyakorolna a halászok munkakörülményeire és a jogellenes, nem bejelentett vagy szabályozatlan halászat előfordulásának gyakoriságára. Azzal, hogy a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló ILO-egyezményről az uniós szociális partnerek által kötött megállapodás beépül az uniós jogba, az EU jobban látja vetni súlyát a megállapodásnak a partnerországok általi végrehajtásának világszintű előmozdítása érdekében.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

Az EUMSZ 155. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „*az uniós szinten megkötött megállapodásokat a szociális partnerek és a tagállamok sajátos eljárásainak és gyakorlatának megfelelően, vagy pedig — a 153. cikk hatálya alá tartozó kérdésekben — az aláíró felek együttes kérelmére, a Tanács által a Bizottság javaslata alapján hozott határozattal kell végrehajtani. Erről az Európai Parlamentet tájékoztatni kell.*”

A Cogeca, az ETF és az Europêche által kötött megállapodás célja – az EUMSZ 153. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjával összhangban – javítani a halászhajók fedélzetén dolgozó halászok élet- és munkakörülményeit a fedélzeti munkára vonatkozó minimumkövetelmények, a szolgálati feltételek, a szállás és az étkezés, a munkahelyi biztonság és egészségvédelem, az egészségügyi ellátás és a szociális biztonság tekintetében. Az EUMSZ 155. cikkének (2) bekezdése ezért megfelelő jogalapot képez a bizottsági javaslat tekintetében.

• Szubszidiaritás

Az uniós fellépés szükségességét az támasztja alá, hogy a tengeri halászat egy nemzetközi jellegű, a világ valamennyire területére kiterjedő ágazat. A halászhajók különböző uniós tagállam lobogói alatt közlekednek, és az adott tagállam felségterületén kívüli területeken, más tagállamok fennhatósága alá tartozó vizeken és nemzetközi vizeken is hajóznak. Az EU távolsági halászflojtája a nemzetközi vizeken (nyílt tengeren), továbbá az EU-n kívüli országokkal kötött kétoldalú megállapodások keretében folytat tevékenységet.

A ratifikációs eljárás a tagállamoknak az ILO C188. sz. egyezményének megerősítésére való felhatalmazásáról szóló tanácsi határozat⁷ ellenére lassan halad. Amennyiben az egyezményt csak néhány tagállam erősíti meg, azzal az EU-n belül nem biztosíthatók hasonló szintű, megfelelő élet- és munkakörülmények a halászok számára, az uniós tagállamok között pedig nem lehet egyenlő versenyfeltételeket teremteni. Ily módon az uniós jogban nem tárgyalt kérdések, így például a halászok részére kiadott orvosi igazolás, a szárazföldi egészségügyi

⁷ A Tanács 2010. június 7-i 2010/321/EU határozata a tagállamoknak a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 2007. évi halászati munkaügyi egyezményének (188. sz. egyezmény) az Európai Unió érdekében történő megerősítésére való felhatalmazásáról (HL L 145., 2010.6.11., 12. o.).

ellátás igénybevétele és a hazautaztatáshoz való jog vonatkozásában a jövőben is eltérő előírások léteznének. Az EU-n belül a halászok munkakörülményei továbbra is eltérőek lennének, aminek következtében ráadásul az egyezményt aláíró tagállamok versenypozíciója eltérne azokétól, amelyek nem írták alá az egyezményt. A javasolt irányelv a meglévő nemzetközi és uniós előírásokra épül, és figyelembe veszi az ágazatra jellemző munkakörnyezetet. Azáltal, hogy a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló 2007. évi ILO-egyezmény előírásai valamennyi EU-tagállamban egyidejűleg lépnek hatályba és egységesen kerülnek végrehajtásra, az irányelv hasonló szintű, megfelelő élet- és munkakörülményeket, az uniós tagállamok között pedig egyenlő versenyfeltételeket biztosít. A halászok helyzetét a többi tengerészeti szakmáéhoz igazítja⁸.

- **Arányosság**

A javasolt irányelv megfelel az arányosság követelményének, mivel a munkavállalók munka- és életkörülményeinek javítására, valamint a minimumkövetelményeket meghatározó, egységes jogi keret létrehozására irányuló cél elérésének irányába mutat. A javasolt irányelv szigorúan a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló 2007. évi ILO-egyezményben foglalt naprakésszé tett előírások uniós jogba való átültetésére korlátozódik. Az intézkedés alapját a munkavállalók és a munkáltatók ágazati képviselői között létrejött megállapodás képezi.

Az uniós tagállamoknak lehetőséget biztosít arra, hogy az érintett területen a munkavállalók számára előnyösebb intézkedéseket tartsanak fenn vagy vezessenek be, valamint rugalmasságot ahhoz, hogy figyelembe vegyenek bizonyos nemzeti sajátosságokat. Így a javaslat a konkrét végrehajtási intézkedések megválasztása tekintetében rugalmasságot biztosít.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A választott jogi eszköz az irányelv. Az EUMSZ 155. cikkének (2) bekezdése a „határozat” szót általános jelentésével használja annak érdekében, hogy lehetővé tegye a jogalkotási eszköznek az EUMSZ 288. cikkének megfelelően történő kiválasztását. A Bizottság feladata, hogy javaslatot tegyen a szóban forgó cikkben említett három kötelező erejű eszköz – rendelet, irányelv, határozat – közül a legmegfelelőbbre.

Az EUMSZ 296. cikke kimondja: *„Ha a Szerződések nem határozzák meg, milyen típusú jogi aktust kell elfogadni, a jogi aktus típusát az intézmények az alkalmazandó eljárásoknak megfelelően, eseti alapon maguk választják meg, az arányosság elvével összhangban.”*

Ebben az esetben, tekintettel a szociális partnerek által kötött megállapodás jellegére és tartalmára, egyértelmű, hogy a legmegfelelőbb alkalmazás a tagállamok és/vagy a szociális partnerek által a tagállamok nemzeti jogába átültetendő rendelkezéseken keresztül érhető el. A legmegfelelőbb jogi aktus ezért a tanácsi irányelv. A Bizottság emellett úgy véli, hogy a megállapodást nem kell beépíteni a javaslat szövegébe, hanem mellékelni kell ahhoz.

⁸ A tengerészek vonatkozásában az uniós jogban már létezik ilyen jogi keret: a Tanács 2009. február 16-i 2009/13/EK irányelve az Európai Közösség Hajótulajdonosainak Szövetsége (ECSA) és az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége (ETF) között létrejött, a 2006. évi tengerészeti munkaügyi egyezmény alapján kötött megállapodás végrehajtásáról, valamint az 1999/63/EK irányelv módosításáról (HL L 124., 2009.5.20., 30. o.).

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

Az EUMSZ 155. cikkének (1) bekezdése értelmében az uniós szintű szociális partnerek, amennyiben úgy kívánják, szerződéses kapcsolatokat hozhatnak létre, így például megállapodásokat köthetnek. Az EUMSZ ehhez nem ír elő más felekkel történő előzetes konzultációt. Figyelembe véve a folyamat átláthatóságát és a szociális partnerekre az EUMSZ 155. cikke értelmében ruházott szerepet, az érdekelt felekkel nem került sor további konzultációkra⁹.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A megállapodás végrehajtásának költségére és hasznára vonatkozó értékelés alátámasztására külső tanulmány¹⁰ készült. A szakértők meghatározták, hogy az egyes tagállamokban melyek az érintett hatóságok és szociális partnerek, és tájékoztatást kértek tőlük a tengeri halászati ágazatban az élet- és munkakörülményekre vonatkozó nemzeti szabályozásról, valamint a megállapodás végrehajtásának általuk várt potenciális hatásáról.

- **Arányos mélységű hatásvizsgálat**

A minőségi jogalkotásra vonatkozó iránymutatásban¹¹ foglaltak szerint, és annak érdekében, hogy a biztosítási testület megalapozott döntést hozhasson, a Bizottság szolgálatai arányos mélységű hatásvizsgálatot folytattak, amelynek részeként értékelték az aláíró felek reprezentativitását, és a megállapodás rendelkezéseinek az uniós jogi keretekhez viszonyított jogszerűségét.

- *Az uniós szociális partnerek reprezentativitása*

Amikor a Bizottság arra kap felkérést, hogy az EUMSZ 155. cikke szerint hajtson végre uniós szociális partnerek által kötött megállapodást, megvizsgálja a megállapodás tárgyát képező területet képviselő szociális partnerek reprezentativitását és mandátumát. Ily módon biztosítható, hogy a felkérés összhangban legyen az EUMSZ rendelkezéseivel, és a megállapodás az érintettek körében széles körű támogatást élvezzen.

Az 1998. május 20-i 98/500/EK bizottsági határozat 1. cikkével összhangban az európai szintű párbeszédben részt vevő szociális partnereknek meg kell felelniük a következő kritériumoknak: „a) konkrét ágazathoz vagy szakmához tartoznak és európai szinten is szervezettek;

b) olyan szervezetekből állnak, amelyek maguk is integrált és elismert részei a tagállamok szociális partneri struktúráinak és jogosultak megállapodások tárgyalására, és amelyek több tagállamban reprezentatívak; valamint

⁹ http://ec.europa.eu/smart-regulation/guidelines/tool_7_en.htm.

¹⁰ ICF International: 'Study on Costs and Benefits of a Council Decision implementing the European sectoral social partners' Agreement concerning the implementation of the Work in Fishing Convention, 2007 of the ILO', December 2015. („Tanulmány a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló 2007. évi ILO-egyezményről szóló, az európai ágazati szociális partnerek által kötött megállapodás végrehajtására irányuló tanácsi határozat költségéről és hasznáról”).

¹¹ COM(2015) 111 final.

c) rendelkeznek azokkal a megfelelő struktúrákkal, amelyek lehetővé teszik hatékony részvételüket a konzultációs eljárásban.”

E követelményeknek a megállapodás aláírásának időpontjában teljesülniük kell. A megállapodás aláírásának időpontjában Horvátország még nem volt tagja az EU-nak. A szociális partnerek reprezentativitásának értékelése céljából az Európai Alapítvány az Élet- és Munkakörülmények Javításáért (Eurofound) elnevezésű szervezet 2012-ben felmérést készített.

A megállapodás a tengeri halászati ágazatban tapasztalható munkakörülményekkel foglalkozik, vagyis az érintett ágazat egybeesik a tengeri halászati ágazati szociális párbeszéddel foglalkozó bizottság hatáskörébe tartozó területtel. Ez azt jelenti, hogy a bizottság hatásköre lefedi a megállapodás alkalmazási körét. A bizottság munkájában részt vevő szociális partnerek munkáltatói részről az Europêche és a Cogeca, munkavállalói részről pedig az ETF.

Az Europêche esetében az Eurofound által a reprezentativitásról készített 2012-es tanulmány azt állapította meg, hogy a szervezetnek 11 tagállamban vannak tagjai¹². Két munkáltatói szervezet megfigyelői státusszal rendelkezik (LV és LT).

A Cogeca mezőgazdasági, erdészeti, halászati és agrár-élelmiszeripari szövetkezetek általános és egyedi érdekeit képviseli. 11 tagállamban vannak a tengeri halászati ágazathoz kapcsolódó tagjai¹³. A Cogeca és az Europêche tagságát együtt tekintve megállapítható, hogy munkáltatói oldalról a bizottságban összesen 16 tagállam képviselteti magát.

Munkavállalói oldalról az ETF-nek 11 tagállamban vannak a tengeri halászatban tevékenykedő tagjai¹⁴. Ez azt jelenti, hogy 11 olyan tagállam¹⁵ van, amelyben a halászok nincsenek képviselve. Az ágazati foglalkoztatottsági adatok szerint ugyanakkor a szóban forgó tagállamok többségében a foglalkoztatottak száma mintegy 1000 fő (e tagállamok többségében a foglalkoztatottság szintje ennél sokkal alacsonyabb). Ugyanakkor Írországbán, Görögországbán, Romániában és Svédországbán több mint 1000 halász dolgozik, de jelentős hányaduk önfoglalkoztató.

Végül pedig elmondható, hogy Portugália és Románia kivételével nincs olyan tagállam, amelyben a tengeri halászatban tevékenykedő munkáltatói szervezetek ne rendelkeznének európai szinten képvisellel (érdemes megjegyezni, hogy Romániában az ágazat viszonylag kis méretű). Az a nyolc tagállam, amely együttesen az összfoglalkoztatás tekintetében az ágazat 84 %-át, teljes munkaidős egyenértékben pedig 87 %-át teszi ki, képviselve van az uniós szintű szociális párbeszédben. Mindezek alapján elmondható, hogy a megállapodást aláíró szociális partnerek az ágazat szempontjából reprezentatívnak tekinthetők, tehát jogosultak arra, hogy felkérjék a Bizottságot, hogy az EUMSZ 155. cikke értelmében hajtsa végre a szóban forgó megállapodást.

- *A rendelkezések jogszerűsége*

A Bizottság megvizsgálta a megállapodás jogszerűségét. Megvizsgálta a megállapodás valamennyi rendelkezését, és nem talált közöttük olyat, amelyik ellentétes volna az uniós

¹² BE, DE, DK, ES, FR, EL, IT, NL, PL, SE és UK.

¹³ CY, DE, EE, ES, FR, EL, IE, IT, MT, NL és SI.

¹⁴ BE, BG, DE, DK, ES, FR, IT, NL, PL, PT és UK.

¹⁵ CY, EE, EL, IE, FI, LV, LT, MT, RO, SE, SI.

joggal. Azon köteleességek, amelyek a tagállamokra hárulhatnak, nem közvetlenül a szociális partnerek közötti megállapodás következményei, hanem annak a tanácsi határozat, azaz jelen esetben irányelv útján történő végrehajtásából erednének. A megállapodás hatálya és tartalma az EUMSZ 153. cikkének (1) bekezdésében felsorolt területek közé tartozik. A megállapodás egyes rendelkezéseinek az önfoglalkoztató személyekre történő kiterjesztése nem ellentétes az EUMSZ 153. cikke (1) bekezdésének a) pontjával, mivel a rendelkezések önfoglalkoztató személyekre történő kiterjesztésének végső célja és feltétele az egyazon hajón dolgozó személyek egészségvédelmének és biztonságának biztosítása. Ez a kiterjesztés már most is létezik a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos hatályos uniós vívmányokban. A megállapodás 3. cikkének (3) bekezdése tartalmaz egy csökkentést kizáró rendelkezést, amely garantálja a munkavállalók védelmének jelenlegi szintjét. A megállapodás 4. cikke kimondja, hogy a megállapodás rendelkezései nem érintik azokat a jogszabályokat, döntéseket, szokásokat vagy a halászhajó-tulajdonosok és halászok között fennálló megállapodásokat, amelyek a megállapodásban előírtaknál kedvezőbb feltételeket biztosítanak a halászok számára.

- *Szakpolitikai lehetőségek, valamint a költségek és hasznok értékelése*

A Bizottságnak csak arra van módja, hogy elfogadja vagy elutasítsa a megállapodás jogalkotási aktus útján történő végrehajtására irányuló kérelmet. A megállapodás szövegét nem módosíthatja. Nem kérheti fel az uniós szintű szociális partnereket megállapodásuk önálló végrehajtására, mivel ez az EUMSZ 155. cikkének (2) bekezdése értelmében a szociális partnerek előjoga.

Ezért a Bizottság csak egyetlen szakpolitikai opciót tud megfontolni. A javaslatot kísérő arányos mélységű hatásvizsgálat során a Bizottság megvizsgálta ezt az opciót (vagyis a megállapodásban szereplő intézkedéseket), és azt összevetette az alapforgatókönyvvvel (vagyis azzal az opcióval, hogy nem kerül sor uniós szintű intézkedésre).

Az elemzés eredményei azt mutatják, hogy a költségek tekintetében nem várható számottevő növekedés. A költségek tagállamonként eltérőek attól függően, hogy az adott ország jogszabályai mennyiben felelnek meg már most is a megállapodásban foglaltaknak. Számolni kell egyszeri költségekkel (például a megállapodásnak a nemzeti jogba történő átültetése kapcsán), és rendszeres időközönként felmerülő költségekkel (például az orvosi igazolások rendszeres időközönkénti megújítása vagy a hazautaztatás kapcsán).

Azon tagállamoknak, amelyek jogszabályai már most is megfelelnek a megállapodás legtöbb rendelkezésének, nem lesznek számottevő költségeik. Azon tagállamoknak, amelyeknek módosítaniuk kell nemzeti jogszabályaikat (például az orvosi igazolások, a hazautaztatáshoz való jog vagy a kockázatértékelés tekintetében), az egy munkavállalóra vagy vállalkozásra eső költség összességében arányos lesz az elérendő céllal. A hazautaztatás, az orvosi igazolások és kockázatértékelés költségei becslések szerint 1,3 és 8 millió EUR között várhatók. Figyelembe véve, hogy az ágazat éves forgalma 6,9 milliárd EUR, a szóban forgó költségek az ágazat összforgalmának legfeljebb 0,11 %-át tennék ki.

A megállapodás nyomán javulni fognak a tengeri halászati ágazatban dolgozó halászok élet- és munkakörülményei a munkaidő, az alsó korhatár, az orvosi igazolások, a kockázatértékelés, a szállás, a fedélzeti étkezés és ivóvízellátás, valamint a fedélzeti egészségügyi ellátás tekintetében. A megállapodás továbbá Unió-szerte érvényes minimumkövetelmények előírása révén az EU-n belül egyenlő versenyfeltételeket teremt az ágazatban.

A munkavégzéshez kapcsolódó balesetek, munkahelyi sérülések és betegségek előfordulásának csökkenése a munkáltatók számára a termelékenység növekedését, a kártérítésre fordított összegek csökkenését és a munkaerő fluktuációjának mérséklődését fogja eredményezni. A munkavállalók szempontjából csökkenni fog a balesetek és/vagy betegségek előfordulásának, és ezáltal a keresőképesség csökkenésének a kockázata, és lehetővé teszi számukra, hogy tovább dolgozzanak az ágazatban. A változások nyomán az ágazat vonzóbbá válik a fiatal és képzett munkaerő számára.

A nemzeti hatóságok szempontjából fontos, hogy csökkenni fognak a társadalombiztosítási és egészségügyi ellátási költségek. A munkavállalók, a munkáltatók és a nemzeti hatóságok szempontjából a várható előnyök ötéves időszakra számítva összességében 1,2 és 19,7 millió EUR közötti összegre becsülhetők.

Az opciók összehasonlítása és a költség-haszon elemzés alapján megállapítható, hogy a megállapodás révén összességében véve ésszerű költségek mellett elérhetők a kitűzött célok, és a megállapodás irányelv útján történő végrehajtása célszerű.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A tengeri halászati ágazatban működő vállalkozások közel 90 %-a mindössze egy hajóval rendelkező mikrovállalkozás. A rendelkezésre álló adatok alapján feltételezhető, hogy e hajók jelentős része a tulajdonos által üzemeltetett hajó vagy olyan hajó, amelyen a hajóparancsnok mellett egy vagy két önfoglalkoztató személy vagy alkalmazott dolgozik. A megállapodás a tulajdonos-üzemeltetőkre nem alkalmazandó, mivel ők önfoglalkoztató személyeknek tekintendők.

A tengeri halászati ágazat sajátosságaira tekintettel a megállapodás főként azokra a mikrovállalkozásokra fog hatást gyakorolni, amelyek munkavállalókat foglalkoztatnak, vagy amelyek az önfoglalkoztató személyek mellett munkavállalókat is foglalkoztatnak. Az azonban nem valószínű, hogy a megállapodás nyomán e vállalkozások versenyképessége a jelenlegihez képest romlana. Az uniós szintű minimumkövetelmények rögzítése segíti az egyenlő versenyfeltételek megteremtését, és ezáltal a versenypozíciók javulását. A jobb munkakörülményeknek köszönhetően nőni fog a termelékenység, csökkenni fog a munkáltatóknál a munkahelyi balesetek, sérülések és betegségek miatt felmerülő kártérítések összege, és mérséklődni fog a munkaerő fluktuációja.

A megállapodás továbbá lehetőséget biztosít arra, hogy a tagállamok azt ötéves időszak során, fokozatosan terjesszék ki a halászok vagy halászhajók bizonyos kategóriáira.

- **Alapjogok**

A javaslat céljai teljes mértékben összhangban vannak az Európai Unió Alapjogi Chartájával, különösen az annak 20. cikkében (Törvény előtti egyenlőség), 31. cikkében (Tisztességes és igazságos munkafeltételek) és 32. cikkében (A gyermekmunka tilalma és a fiatalok munkahelyi védelme) elismert jogokkal.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat nincs hatással az uniós költségvetésre.

5. EGYÉB ELEMÉK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

Az Európai Bizottság – a megállapodás rendelkezéseinek az aláíró felek általi nyomon követése és felülvizsgálata sérelme nélkül – a szociális partnerekkel uniós szinten folytatandó konzultációt követően folyamatosan ellenőrizni fogja a megállapodás végrehajtásáról szóló irányelv végrehajtását. Az Európai Bizottság az irányelv hatálybalépésétől számított öt év elteltével értékeli azt.

- **Magyarázó dokumentumok**

A tagállamok az irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseik szövegét, valamint a rendelkezések és az irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot kötelesek elküldeni a Bizottságnak. Az irányelv a halászok élet- és munkakörülményeinek számos aspektusával foglalkozik, így a munkaidővel, az alsó korhatárral, a munkaszerződés tartalmával, a munkahelyi biztonsággal és egészségvédelemmel, a halászok számára kiállítandó orvosi igazolásokkal és a személyzetre vonatkozó követelményekkel. Ennek következtében a javaslatban tárgyalt kérdésekre vonatkozó tagállami szabályozások általában több, különböző jogszabályban találhatóak (a munka törvénykönyvében, az egészségvédelemre és biztonságra vonatkozó jogszabályokban, ágazatspecifikus, nem kimerítő jellegű rendelkezésekben), ami rendszerszerű megközelítést és értelmezést tesz szükségessé.

A javaslat számos olyan elemet is tartalmaz, amelyek korábban nem képezték uniós jogszabály tárgyát: ilyen az orvosi igazolás, az étkezés és az ivóvíz minőségére vonatkozó részletes előírások, valamint a halászhajók fedélzetén biztosított szállással kapcsolatos konkrét előírások. A javaslatban meghatározott minimumkövetelményeknek való megfelelés biztosítása érdekében ezen új rendelkezések és megoldások átültetésére vonatkozóan egyértelmű információkra van szükség. Ez lehetővé fogja tenni a Bizottság számára, hogy biztosítsa az irányelv követelményeinek végrehajtását, amelyek célja a munkavállalók biztonságának és egészségének védelme, a vállalkozások számára nagyobb rugalmasság biztosítása, valamint a vállalkozások közötti tisztességes verseny előmozdítása.

A becslések szerint a magyarázó dokumentumok rendelkezésre bocsátásából eredő további adminisztratív terhek nem aránytalanok (egyszeri kötelezettségről van szó, amely nem teszi szükségessé sok szervezet bevonását). A magyarázó dokumentumok hatékonyabban megszövegezhetőek a tagállamokban.

A fentiekre való tekintettel azt javasoljuk, hogy a tagállamok vállalják, hogy értesítik a Bizottságot az átültető intézkedéseikről oly módon, hogy benyújtanak az irányelv egyes elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó egy vagy több dokumentumot.

- **Európai Gazdasági Térség**

A javasolt aktus érinti az Európai Gazdasági Térséget, ezért arra is ki kell terjeszteni.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A javaslat felépítése a következő:

1. cikk

Ez a cikk a szociális partnerek között létrejött megállapodást kötelező erejűvé teszi, ami az EUMSZ 155. cikke (2) bekezdésének értelmében elfogadott tanácsi határozat célja.

2. cikk

A 2. cikk kimondja, hogy az irányelv csupán minimumkövetelményeket ír elő, és lehetőséget biztosít a tagállamoknak arra, hogy az érintett területen a munkavállalók számára előnyösebb intézkedéseket is bevezessenek. Célja, hogy kifejezetten garantálja a munkavállalók védelmének már megszerzett szintjét, és biztosítsa, hogy a munkahelyi védelem területén ezeknél csak előnyösebb követelmények kerülhessenek alkalmazásra.

3–6. cikk

A 3–6. cikk a tagállamok nemzeti jogába történő átültetésről szóló szokásos rendelkezéseket tartalmazza, ideértve a hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók előírására vonatkozó kötelezettséget. Az 5. cikk jelentéstételi kötelezettséget ír elő. Az 5. cikk célja az ágazatban érvényesülő munka- és életkörülmények tekintetében az irányelv tagállami végrehajtásának és alkalmazásának nyomon követése, valamint ezzel kapcsolatos értékelés készítése. Ezzel összefüggésben a balesetekre, munkahelyi sérülésekre és egészségügyi problémákra vonatkozó adatok kerülnek elemzésre.

A 6. cikk az irányelv hatálybalépésének időpontját határozza meg. A 7. cikk az irányelv címzettjeit határozza meg.

A javaslat mellékletében található rendelkezések részletes magyarázata

1. cikk (Fogalommeghatározások)

A megállapodás meghatározza az alábbi fogalmakat: a) halászati műveletek, b) kereskedelmi halászat, c) illetékes hatóság, d) konzultáció, e) halászhajó-tulajdonos vagy tulajdonos, f) halász, g) halászati munkaszerződés, h) halászhajó vagy hajó, i) hosszúság, j) függélyek közötti hosszúság, k) hajóparancsnok, l) toborzás vagy munkaközvetítés, és m) magánmunkaközvetítő ügynökség. A (2) bekezdés meghatározza az említett fogalmak jelentését e megállapodás alkalmazásában.

2. cikk (Hatály)

A 2. cikk kimondja, hogy a megállapodás valamennyi olyan halászra alkalmazandó, aki valamelyik uniós tagállam fennhatósága alatt lajstromozott, vagy valamelyik uniós tagállam lobogója alatt közlekedő, kereskedelmi halászatot folytató hajón van foglalkoztatva. Az egyazon hajón dolgozó személyek általános egészségvédelmének és biztonságának biztosítása érdekében a megállapodás az ugyanazon a hajón tevékenykedő önfoglalkoztató halászokra is alkalmazandó. Az önfoglalkoztató személyekre történő kiterjesztés összhangban van a hatályos uniós jogszabályokkal. A 2. cikk (2) bekezdése kimondja, hogy amennyiben kétség merül fel azt illetően, hogy egy adott hajó kereskedelmi halászatot folytat-e, a kérdésben konzultációt követően az illetékes hatóság dönt. A 2. cikk (3) bekezdése kimondja, hogy az e megállapodás által a 24 méteres és annál hosszabb hajókon dolgozó halászokra vonatkozó védelmet a tagállamok konzultációt követően a 24 méternél rövidebb hajókon dolgozó halászokra is kiterjeszthetik.

3. cikk (A megállapodás alkalmazása)

Az (1) bekezdés kimondja, hogy amennyiben a megállapodás alkalmazása a halászok konkrét szolgálati feltételeire vagy a halászhajó érintett műveleteire tekintettel jelentős egyedi problémákat okoz, a tagállamok konzultációt követően, objektív okokból kizárhatják a halászok vagy halászhajók korlátozott kategóriáit a megállapodás követelményeinek vagy egyes rendelkezéseinek hatálya alól. A (2) bekezdés kimondja, hogy halászok vagy halászhajók bizonyos kategóriáinak az (1) bekezdés szerinti kizárása esetén az illetékes hatóságnak az e megállapodás szerinti előírásokat a megállapodás hatálybalépésétől számított legfeljebb 5 éven belül fokozatosan ki kell terjesztenie az összes érintett halászra és halászhajóra. A (3) bekezdés csökkentést kizáró rendelkezést tartalmaz.

4. cikk (A megállapodásban előírtaknál kedvezőbb feltételek)

Ez a cikk arról rendelkezik, hogy a megállapodás rendelkezései nem érintik azokat a jogszabályokat, döntéseket, szokásokat vagy fennálló megállapodásokat, amelyek az e megállapodásban előírtaknál kedvezőbb feltételeket biztosítanak a halászok számára.

5. cikk (A halászhajó-tulajdonosok, a hajóparancsnokok és a halászok kötelezettségei)

Az 5. cikk (1) bekezdése rögzíti, hogy a cikk a 93/103/EK irányelv¹⁶ sérelme nélkül alkalmazandó. A (2) bekezdés kimondja, hogy a halászhajó-tulajdonos felelős annak biztosításáért, hogy a hajóparancsnok rendelkezzen a megállapodás követelményeinek való megfeleléshez szükséges erőforrásokkal és eszközökkel. Az 5. cikk (3) bekezdése tartalmazza a hajón lévő halászok biztonságának és a hajó biztonságos üzemeltetésének garantálása érdekében a hajóparancsnokra háruló feladatok nem kimerítő jellegű felsorolását. Az 5. cikk (4) bekezdése előírja, hogy a halászhajó-tulajdonos nem korlátozhatja a hajóparancsnokot abban, hogy a hajón lévő halászok, a hajó, a hajózás vagy a hajó üzemeltetésének biztonsága szempontjából szakmai megítélése szerint szükséges döntéseket meghozza. Az 5. cikk (5) bekezdése rögzíti, hogy a halászoknak be kell tartaniuk a hajóparancsnok törvényes utasításait és meg kell felelniük az alkalmazandó biztonsági és egészségvédelmi intézkedéseknek.

6. cikk (Alsó korhatár)

A 6. cikk a 94/33/EK irányelv¹⁷ sérelme nélkül alkalmazandó. A (2) bekezdés értelmében a halászhajón végzett munka alsó korhatára 16 év, feltéve, hogy az érintett fiatal a nemzeti jog értelmében már nem tanköteles. Halászati szakképzésben részt vevő 15 éves fiatalok ugyanezen feltételekkel dolgozhatnak halászhajók fedélzetén.

A 6. cikk (3) bekezdése értelmében az illetékes hatóságok engedélyezhetik, hogy 15 éves fiatalok könnyű munkát végezzenek az iskolai szünetben. Az illetékes hatóságoknak konzultációt követően meg kell határozniuk az engedélyezett munka típusát, a munkavégzésre vonatkozó feltételeket és a kötelező pihenőidőt. A 6. cikk (4) bekezdése kimondja, hogy a halászhajókon végzett olyan tevékenységek esetében, amelyek természetüknél vagy a végzésükre jellemző körülményeknél fogva valószínűleg veszélyeztetik a fiatalok egészségét, biztonságát, testi, szellemi és szociális fejlődését, oktatását vagy erkölcsét, az alsó korhatár

¹⁶ A Tanács 1993. november 23-i 93/103/EK irányelve a halászhajók fedélzetén végzett munka biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményeiről (tizenharmadik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) (HL L 307., 1993.12.13., 1–17. o.).

¹⁷ A Tanács 1994. június 22-i 94/33/EK irányelve a fiatal személyek munkahelyi védelméről (HL L 216., 1994.8.20., 12–20. o.).

legalább 18 év. A 6. cikk (5) bekezdése kimondja, hogy az említett tevékenységtípusok meghatározása nemzeti jogszabályok útján vagy – konzultációt követően – az illetékes hatóság által történik. A 6. cikk (6) bekezdése rögzíti, hogy ezen életkor fölött a fiatalok végezhetik az említett tevékenységeket, feltéve, hogy biztosított az érintett fiatalok egészségének, biztonságának, testi, szellemi és szociális fejlődésének, oktatásának és erkölcsének teljes körű védelme, valamint hogy az érintett fiatalok megfelelő tájékoztatásban, illetve szakképzésben részesültek és a hajóra szállást megelőzően részt vettek biztonsági képzésben.

A 6. cikk (7) bekezdése meghatározza az „éjszaka” fogalmát. A bekezdés kimondja, hogy 18 éves kor alatt nem végezhető éjszakai munka. Ez alól a szabály alól az illetékes hatóságok mentességet biztosíthatnak azokban az esetekben, amikor e szabály akadályozná a halászok hatékony képzését, vagy amikor a munka sajátos jellege miatt vagy egy elismert képzési program részeként a 18 évnél fiatalabb halászoknak éjszakai munkát kell végezniük. Az illetékes hatóságnak konzultáció során meg kell bizonyosodnia arról, hogy az éjszakai munka nem fog káros hatással járni a fiatalok egészségére vagy jóllétére. A 6. cikk (8) bekezdése a kedvezőbb rendelkezésekre vonatkozik.

7–9. cikk (Orvosi vizsgálat / orvosi igazolás)

7. cikk

A 7. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy minden halásznak olyan orvosi igazolással kell rendelkeznie, amely tanúsítja, hogy alkalmas fedélzeti feladatai ellátására. A (2) bekezdés kimondja, hogy az (1) bekezdés alkalmazása alól mentesség biztosítható, figyelembe véve a halászok biztonságát és egészségi állapotát, a hajó méretét, azt, hogy elérhető-e orvosi ellátás, végrehajtható-e evakuálás, milyen hosszú az út, milyen jellegű az adott terület és milyen jellegű tevékenységről van szó. A (3) bekezdés rögzíti, hogy ilyen mentesség nem adható azon halászok számára, akik 24 méteres és annál hosszabb hajókon vagy általában három napnál hosszabb ideig tengeren tartózkodó hajókon dolgoznak. Az illetékes hatóság mentességet biztosíthat, amelynek értelmében sürgős esetekben az orvosi igazolás beszerzéséig egy meghatározott, korlátozott időtartam alatt az adott halász dolgozhat, feltéve, hogy a halász rendelkezik nem régiben lejárt orvosi igazolással.

8. cikk

A 8. cikk kimondja, hogy a tagállamoknak nemzeti jogszabályokat, előírásokat vagy egyéb intézkedéseket kell elfogadniuk az orvosi vizsgálatok jellege és gyakorisága, valamint az orvosi igazolások formai és tartalmi követelményei, tartalma és érvényességi ideje tekintetében. Jogszabályokat, előírásokat vagy egyéb intézkedéseket kell elfogadniuk továbbá a tagállam által szakértőként kinevezett, független orvos által végzett további kötelező vizsgálat elvégzésére vonatkozó jogra vonatkozóan: ilyen vizsgálatra orvosi igazolás ki nem adása esetén kerülhet sor, továbbá akkor, ha kiadásra kerül igazolás, de az érintett személy úgy nyilatkozik, hogy nem munkaképes, vagy ha egy személy számára olyan egészségi okokból tagadják meg az igazolás kiállítását, amelyek már nem állnak fenn.

9. cikk

A 9. cikk további minimumkövetelményeket határoz meg a 24 méteres és annál hosszabb hajókon vagy az általában három napnál hosszabb időt a tengeren töltő halászhajókon dolgozó halászok orvosi igazolása tekintetében.

10. cikk (Személyzet)

A 10. cikk kimondja, hogy a halászhajók tulajdonosainak a biztonságos hajózás és a hajó biztonságos üzemeltetése érdekében hajóikon gondoskodniuk kell a hozzáértő hajóparancsnok irányítása alatt álló megfelelő számú és képzettségű személyzetről. A létszám tekintetében a cikk nem rögzít korlátokat. A (2) bekezdés a 24 méteres és annál hosszabb hajókra vonatkozó részletesebb követelményeket állapít meg. A (3) bekezdés lehetővé teszi az illetékes hatóságok számára, hogy a 24 méteres és annál hosszabb hajókra vonatkozóan eltérő követelményeket állapítsanak meg. Olyan követelményeket kell megállapítani, amelyek elősegítik az e cikk és a 11. cikk általános céljainak elérését, és a (2) bekezdésben foglalt követelmények teljesülését, valamint nem veszélyeztetik a halászok munkahelyi biztonságát és egészségét.

11. cikk (Munkaidő és pihenőidő)

A 11. cikk meghatározza a megállapodás hatálya alá tartozó tengeri halászok munkaidejét és pihenőidejét, és legfeljebb tizenkét hónapos referencia-időszakra számítva 48 órában rögzíti a heti átlagos munkaidőt. Az említett halászokra nem vonatkozik a 2003/88/EK irányelv¹⁸ 3–6., 8. és 21. cikke. A többi halászra továbbra is vonatkozik a 2003/88/EK irányelv.

A (2) bekezdés kimondja, hogy a halászok biztonságának és egészségének védelmével összhangban és a kimerültség mértékének csökkentése érdekében – valamint a (3) és (4) bekezdésben meghatározott korlátozások mellett – meg kell határozni az egy adott időszak alatti maximális munkaidőt és minimális pihenőidőt. Ez történhet törvény, közigazgatási rendelkezés vagy kollektív szerződés formájában. A (3) bekezdés meghatározza a 24 órás időszak alatti maximális munkaidőt és minimális pihenőidőt, valamint a 7 napos időszak alatti maximális munkaidőt. A (4) bekezdés korlátokat állapít meg a pihenőidő felosztása tekintetében.

Az (5) bekezdés objektív, technikai vagy munkaszervezési okokból szükséges esetekben eltéréseket tesz lehetővé a referencia-időszak maximális hossza, a maximális munkaidő és a minimális pihenőidő tekintetében. Az eltéréseknek amennyire csak lehet meg kell felelniük az előírt rendelkezéseknek, és több kompenzáló szabadság biztosítására adhatnak lehetőséget. Gyakoribb vagy hosszabb szabadság kiadását, vagy kompenzáló szabadság biztosítását tehetik lehetővé a halászok számára. A (6) bekezdés rögzíti, hogy amennyiben a maximális munkaidő és a minimális pihenőidő tekintetében eltérésre kerül sor, az érintett halászoknak ésszerű időn belül kompenzáló pihenőidőt kell kapniuk.

A (7) bekezdés kimondja, hogy vészhelyzetben a hajóparancsnok a helyzet normalizálódásáig terjedő időszakban megkövetelheti a munkavállalóktól, hogy túlórázzanak olyan esetekben, amikor azt a személyek, a fogás, vagy maga a hajó biztonsága szükségessé teszi, illetve olyan esetekben, amikor bajba jutott más hajók vagy személyek számára kell segítséget nyújtani. A hajóparancsnok köteles gondoskodni arról, hogy a helyzet normalizálódását követően a lehető legrövidebb időn belül minden olyan munkavállaló, aki rendes pihenőideje alatt munkát végzett, megfelelő kompenzáló pihenőidőt kapjon.

A (8) bekezdés rögzíti, hogy az uniós tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az olyan halászhajók fedélzetén dolgozó halászoknak, amelyek egy hónapnál hosszabb ideig nem üzemelhetnek, kötelező ezen időszakban kivenniük az éves szabadságukat.

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. november 4-i 2003/88/EK irányelve a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól (HL L 299., 2003.11.18., 9–19. o.).

12. cikk (A legénység jegyzéke)

Ez a cikk kimondja, hogy minden halászhajónak rendelkeznie kell legénységjegyzékkel. A legénységjegyzéket indulás előtt vagy közvetlenül az indulást követően közölni kell a szárazföldön tartózkodó, meghatalmazott személyekkel. Az illetékes hatóság feladata meghatározni, hogy a legénységjegyzéket kinek, mikor és milyen célból kell eljuttatni.

A halászati munkaszerződés (13–18. cikk)

13. cikk

A 13. cikk kimondja, hogy a 14–18. cikk rendelkezései a 91/553/EK irányelv¹⁹ sérelme nélkül alkalmazandóak.

14. cikk

Ez a cikk rögzíti, hogy az uniós tagállamoknak nemzeti jogszabályban, előírásokban vagy egyéb intézkedésben elő kell írniuk, hogy a halászhajókon foglalkoztatott halászoknak rendelkezniük kell számukra érthető írásbeli halászati munkaszerződéssel. A halászati munkaszerződésnek összhangban kell lennie a megállapodásban, és különösen annak a halászati munkaszerződés tartalmára vonatkozó minimumkövetelményeket rögzítő I. mellékletében szereplő rendelkezésekkel.

15. cikk

Az uniós tagállamoknak nemzeti jogszabályokat, előírásokat vagy egyéb intézkedéseket kell elfogadniuk a következőkre vonatkozó eljárások meghatározására: a) annak biztosítása, hogy a halász a halászati munkaszerződés megkötése előtt áttekinthesse az abban foglalt feltételeket és tanácsot kérhessen azokkal kapcsolatban; b) adott esetben nyilvántartás vezetése a halász munkaszerződés keretében történő foglalkoztatásáról; és c) a halászati munkaszerződéssel kapcsolatos viták rendezésének eszközei.

16. cikk

Ez a cikk rögzíti, hogy a halásznak kapnia kell egy példányt a halászati munkaszerződésből. A munkaszerződés egy példánya – a nemzeti jognak és gyakorlatnak megfelelően – kéresemre más felek részére is átadható. A halászati munkaszerződés egy példányát a fedélzeten kell tartani, és azt bármikor a halász rendelkezésére kell tudni bocsátani.

17. cikk

Ez a cikk kimondja, hogy a megállapodás 14–16. cikke és I. melléklete nem alkalmazandó a hajót egyedül üzemeltető halászhajó-tulajdonosokra.

18. cikk

Ez a cikk rögzíti, hogy a halászhajó-tulajdonos felelős azért, hogy a hajón dolgozó valamennyi halász írásos halászati munkaszerződéssel rendelkezzen. A munkaszerződésen

¹⁹ A Tanács 1991. október 14-i 91/533/EGK irányelve a munkaadónak a munkavállalóval szembeni, a szerződés, illetve a munkaviszony feltételeire vonatkozó tájékoztatási kötelezettségéről (HL L 288., 1991.10.18., 32. o.).

szerepelnie kell valamennyi fél, azaz a halász, a munkaadó és/vagy annak képviselője, illetve más érintett fél aláírásának.

19. cikk (Hazautaztatás)

A 19. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy minden uniós tagállamnak biztosítania kell, hogy a lobogójuk alatt hajózó vagy korlátlan fennhatóságuk alatt lajstromozott, idegen kikötőbe belépő halászhajókon tartózkodó halászok jogosultak legyenek a hazautaztatásra. Ez a jog abban az esetben él, ha a halászati munkaszerződés lejárt vagy az egyik alíró fél azt alapos indokok miatt felmondja, illetve ha a halász többé nem képes ellátni a halászati munkaszerződése értelmében fennálló feladatait, illetve az adott sajtáságos körülmények (pl. munkahelyi baleset, betegség vagy sérülés) miatt nem várható el tőle, hogy ellássa azokat. A hazautaztatásra való jog azokra a halászokra is vonatkozik, akiket ugyanezen okokból a hajóról az idegen kikötőbe helyeznek át.

A 19. cikk (2) bekezdése kimondja, hogy a hazautaztatás költségét a halászhajó-tulajdonos viseli, kivéve abban az esetben, ha a halászról – a nemzeti jogszabályoknak vagy egyéb intézkedéseknek megfelelően – bebizonyosodott, hogy a halászati munkaszerződéséből eredő kötelezettségeit illetően súlyos mulasztást követett el. A 19. cikk (3) bekezdése értelmében a tagállamoknak meg kell határozniuk azokat a pontos körülményeket, amelyek feljogosítják a halászokat a hazautaztatásra: így a hajón töltendő szolgálati időszak maximális hosszát, valamint azokat a célállomásokat, ahová a halászok a hazautaztatás keretében küldhetők.

A 19. cikk (4) bekezdése kimondja, hogy ha a halászhajó-tulajdonos nem gondoskodik a hazautaztatásról, a tagállamnak kell megszerveznie azt. Ebben az esetben a tagállam jogosult a költségeit a halászhajó-tulajdonossal megtéríttetni. A 19. cikk (5) bekezdése értelmében a halászhajó tulajdonosa jogosult arra, hogy harmadik személyekkel fennálló szerződéses megállapodások értelmében megtéríttesse a hazautaztatás költségeit.

20. cikk (Munkaerő-piaci magánszolgáltatások)

A 20. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy a cikk a 2008/104/EK irányelv²⁰ sérelme nélkül alkalmazandó. A 20. cikk (2) bekezdése egyértelműsíti, hogy a munkaerő-piaci magánszolgáltatások a magánszektorbeli toborzást és munkaközvetítést, valamint a magán-munkaközvetítő ügynökségek szolgáltatásait jelentik. A 20. cikk (3) bekezdése értelmében a tagállamok a magán-munkaközvetítő ügynökségek számára megtiltják, hogy olyan eszközöket, mechanizmusokat vagy jegyzékeket használjanak, amelyek célja meggátolni a halászok foglalkoztatását. A halászokra közvetlenül vagy közvetve, részben vagy teljesen a munkaerő-piaci magánszolgáltatásokkal összefüggő díj vagy egyéb költség nem hárulhat. A 20. cikk (4) bekezdése értelmében a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló 2007. évi ILO-egyezményt ratifikáló tagállamok az egyezmény szerinti egyes feladataikat – amennyiben jogosultak erre – magán-munkaközvetítő ügynökségekhez utalhatják. Ennek során figyelembe kell venni az egyezmény által előírt korlátokat.

A megállapodás 21–25. cikke a munkahelyi biztonsággal és az egészségvédelemmel, és különösen az étkezéssel és a szállással foglalkozik.

A 21. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy a 21–25. cikk a 93/103/EK irányelv sérelme nélkül alkalmazandó. A 22–25. cikket végrehajtó nemzeti rendelkezéseknek kellőképpen

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. november 19-i 2008/104/EK irányelve a munkaerő-kölcsönzés keretében történő munkavégzésről (HL L 327., 2008.12.5., 9–14. o.).

figyelemmel kell lenniük a higiéniai, valamint az általános biztonsági, egészségügyi és kényelmi feltételekre.

A 22. cikk értelmében a tagállamoknak jogszabályokat, előírásokat vagy egyéb intézkedéseket kell elfogadniuk többek között a lobogójuk alatt hajózó vagy korlátlan fennhatóságuk alatt lajstromozott halászhajókon biztosított fedélzeti szállás méretére és minőségére, valamint étkezésre és ivóvízellátásra vonatkozóan. A 23. cikk kimondja, hogy minden tagállamnak jogszabályokat, előírásokat vagy egyéb intézkedéseket kell elfogadniuk, amelyek előírják, hogy a halászhajókon a fedélzeti szállásnak a hajón teljesített szolgálathoz és a halászok fedélzeten töltött tartózkodási idejéhez mérten kellő méretűnek, színvonalúnak és megfelelően felszereltnek kell lennie. Egyebek mellett figyelembe kell venni a 23. cikkben felsorolt tényezőket. Ide tartozik a halászhajó építési vagy átalakítási tervének elfogadása a szállás tekintetében, a lakóterek és a konyha karbantartása, a szellőztetés, a fűtés, a hűtés és világítás, a túlzott zaj és rezgés csökkentése, a helyszín, a méret, az építési anyagok, a hálólhelyiségek és más lakóterek berendezése és felszerelése, a szaniterhelyiségek, az elégséges mennyiségű meleg- és hidegvízellátás, és a megállapodás követelményeinek nem megfelelő szállással kapcsolatos panaszok megválaszolására szolgáló eljárások.

A 24. cikk értelmében a tagállamoknak jogszabályokat, előírásokat vagy egyéb intézkedéseket kell elfogadniuk a halászhajókon biztosított étkezésre és ivóvízellátásra vonatkozóan. A hajóra vitt és ott felszolgált ételnek megfelelő minőségűnek, tápértékűnek és mennyiségűnek kell lennie. Az ivóvíznek elegendő mennyiségűnek és megfelelő minőségűnek kell lennie. Az ételt és a vizet a halászhajó-tulajdonosnak ingyenesen kell biztosítania a halászoknak. Ugyanakkor a nemzeti jogszabályoknak és előírásoknak megfelelően lehetőség van a költségek működési költségként való megtérülésére, ha a költségmegosztási rendszert szabályozó kollektív szerződés vagy a halászati munkaszerződés úgy rendelkezik. A 22–24. cikk rendelkezéseit átültető tagállami jogszabályokban, előírásokban és egyéb intézkedésekben teljes mértékben érvényesíteni kell a megállapodásnak a halászhajók fedélzetén biztosított szállásra vonatkozó II. mellékletében foglaltakat.

A 26–31. cikk az egészségvédelemmel és az orvosi ellátással, valamint a munkával összefüggő megbetegedések, sérülés vagy halál esetén nyújtott védelemmel foglalkozik.

A 26. cikk kimondja, hogy minden uniós tagállamnak jogszabályokat, előírásokat vagy egyéb intézkedéseket kell elfogadniuk annak biztosítására, hogy a lobogójuk alatt hajózó vagy korlátlan fennhatóságuk alatt lajstromozott halászhajókon tartózkodó halászok jogosultak legyenek a szárazföldön történő orvosi ellátás igénybevételére, valamint az őket érő súlyos sérülés vagy betegség esetén arra, hogy ellátás céljából időben a szárazföldre kerüljenek. A halászhajó-tulajdonosnak a halászok számára a fedélzeten való tartózkodás vagy a halász társadalombiztosítási védelméért felelős országon kívüli kikötőben való tartózkodás során orvosi ellátást és egészségvédelmet kell biztosítania. Munkával összefüggő betegség vagy sérülés esetén a halászok számára megfelelő orvosi ellátást kell biztosítani a nemzeti jogszabályoknak és gyakorlatnak megfelelően. A 27. cikk értelmében a 26. cikk b) pontjában említett orvosi ellátás és egészségvédelem a 92/92/EGK irányelv²¹ és e megállapodás 28. cikke vonatkozó rendelkezéseinek hatálya alá tartozik. Az orvosi ellátás és egészségvédelem magában foglalja az orvosi kezelést, valamint a kapcsolódó anyagi segítségnyújtást és támogatást, ha a halász a társadalombiztosítási védelméért felelős országon kívüli kikötőben tartózkodik.

²¹ A Tanács 1992. március 31-i 92/29/EGK irányelve a hajók fedélzetén a jobb orvosi ellátás biztosítását célzó biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményekről (HL L 113., 1992.4.30., 19–36. o.).

A megállapodás 28. cikkével összhangban a tagállamoknak olyan jogszabályokat, előírásokat vagy egyéb intézkedéseket kell elfogadniuk, amelyek a 92/29/EGK irányelv rendelkezéseire képest további követelményeket vezetnek be, figyelembe véve többek között a műveleti területet, az út hosszát és a hajón tartózkodó halászok számát. A cikk megállapítja továbbá, hogy a haláshajók orvosi konzultáció céljából fel kell, hogy legyenek szerelve rádiós vagy műholdas kommunikációs rendszerrel, valamint rendelkezniük kell az illetékes hatóság által elfogadott vagy jóváhagyott orvosi kézikönyv vagy a hajókra vonatkozó nemzetközi orvosi kézikönyv (International Medical Guide for Ships) legutolsó kiadásával.

A 29. cikk rögzíti, hogy a tagállamoknak el kell fogadniuk a következőket előíró jogszabályokat, előírásokat vagy egyéb intézkedéseket: a) a 26. cikk b) pontjában és a 28. cikkben előírt orvosi ellátást a halászok ingyenesen igénybe vehessék; b) a haláshajó-tulajdonos a halász hazautaztatásáig állja az orvosi ellátás azon költségeit, amelyeket a halász társadalombiztosítási védelméért felelős ország a társadalombiztosítási rendszere keretében nem fedez.

A 30. cikk kimondja, hogy a nemzeti jogszabályok vagy előírások megengedhetik, hogy a haláshajó-tulajdonos ne viselje az orvosi ellátás költségét, ha a sérülés nem a haláshajón teljesített szolgálat során következett be vagy ha a betegséget, illetve fogyatékosságot a felvételnél eltitkolták vagy ha a haláshajó-tulajdonos bizonyítja, hogy a sérülés vagy betegség a halász szándékos kötelességszegésének tudható be.

A 31. cikk (1) bekezdése értelmében a tagállamok kötelesek intézkedéseket hozni, hogy a halászok számára a munkával összefüggő megbetegedés, sérülés vagy halál esetén védelmet biztosítsanak. A 31. cikk (2) bekezdése kimondja, hogy munkahelyi balesetek miatti betegség vagy sérülés esetén a halász a nemzetközi jogszabályoknak és előírásoknak megfelelően megfelelő kártérítésre jogosult. A 31. cikk (3) bekezdése értelmében amennyiben a halász társadalombiztosítási védelméért felelős ország ezt nem fedezi, akkor a haláshajó-tulajdonosának kell arról gondoskodnia. A 32. cikk értelmében a haláshajó-tulajdonos a 29. és 31. cikk alapján őt terhelő pénzügyi felelősségről biztosítás vagy más rendszer útján is gondoskodhat.

A 33–36. cikk a munkahelyi biztonságra és az egészségvédelemre, valamint a balesetmegelőzésre vonatkozik.

A 33. cikk kimondja, hogy a 34–36. cikk a 89/391/EGK²², a 92/29/EGK²³ és a 93/103/EK irányelv²⁴ sérelme nélkül alkalmazandó.

A 34. cikk kimondja, hogy minden uniós tagállamnak jogszabályokat, előírásokat vagy egyéb intézkedéseket – ezen belül kockázatértékelési és -kezelési módszereket és a halászok képzésére vonatkozó intézkedéseket – kell elfogadnia a munkavégzéshez kapcsolódó betegségek, sérülések és balesetek megelőzésére vonatkozóan. A halászok képzésének ki kell terjednie az általuk használandó halászszerszámok egyes típusainak kezelésével, valamint a végrehajtandó halászati műveletekkel kapcsolatos tudnivalókra. Foglalkoznia kell továbbá a haláshajó-tulajdonosok, a halászok és az egyéb érintettek kötelezettségeivel, figyelemmel

²² A Tanács 1989. június 12-i 89/391/EGK irányelve a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről (HL L 183., 1989.6.29., 1–8. o.).

²³ A Tanács 1992. március 31-i 92/29/EGK irányelve a hajók fedélzetén a jobb orvosi ellátás biztosítását célzó biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményekről (HL L 113., 1992.4.30., 19–36. o.).

²⁴ A Tanács 1993. november 23-i 93/103/EK irányelve a haláshajók fedélzetén végzett munka biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményeiről (tizenharmadik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) (HL L 307., 1993.12.13., 1–17. o.).

különösen a 18 évnél fiatalabb halászok biztonságára és egészségére. A jogszabályoknak, előírásoknak és egyéb intézkedéseknek ki kell terjedniük továbbá a haláshajókon bekövetkező balesetek bejelentésére és vizsgálatára, valamint a munkahelyi biztonsággal és egészségvédelemmel foglalkozó vegyes bizottságoknak vagy egyéb megfelelő szervezeteknek (a tagállami szociális partnerekkel való konzultációt követő) létrehozására.

A 35. cikk követelményei minden haláshajóra alkalmazandók, figyelemmel a hajón tartózkodó halászok számára, a műveleti területre és az út hosszára. A cikk meghatározza a fedélzeti munkavégzéshez kapcsolódó betegségek, sérülések és balesetek megelőzése, valamint a kockázatértékelés és -kezelés tekintetében az illetékes hatóságra és a haláshajótulajdonosokra háruló feladatokat. Rögzíti továbbá, hogy kinek mi a feladata a berendezésekkel, a műveletekkel és az alapvető biztonsággal kapcsolatban a halászoknak nyújtandó tájékoztatás és képzés, valamint az egyéni védőöltözetet és -felszerelés biztosítása terén.

A 36. cikk kimondja, hogy a halászoknak vagy képviselőiknek részt kell venniük a kockázatértékelésben.

37. cikk (Módosítások)

Ez a cikk kimondja, hogy a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló 2007. évi ILO-egyezmény bármely rendelkezésének bármilyen módosítását követően, amennyiben e megállapodás aláíró feleinek bármelyike kéri, a megállapodás és az ahhoz csatolt mellékletek alkalmazását felül kell vizsgálni. Az uniós vívmányok olyan jellegű módosítása esetén, amely hatással van e megállapodásra, az aláíró felek bármelyikének kérésére a megállapodás alkalmazását felül kell vizsgálni.

38. cikk (Záró rendelkezések)

Ez a cikk kimondja, hogy a megállapodás a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló 2007. évi ILO-egyezmény hatálybalépésének napján lép hatályba.

Az I. melléklet (A halászati munkaszerződés) meghatározza a halászati munkaszerződés tartalmát.

II. melléklet (A haláshajók fedélzetén biztosított szállás).

A melléklet meghatározza saját alkalmazási körét és annak esetleges kiterjesztését (amennyiben ezt az illetékes nemzeti hatóság megvalósíthatónak és/vagy lehetségesnek tartja). Számos konkrét kérdéssel foglalkozik, elsősorban a fedélzeti szállással kapcsolatban, de rendelkezéseket tartalmaz az étkezésre és az ivóvízellátásra, valamint a hajóparancsnok által saját hatáskörében végzett ellenőrzésekre vonatkozóan. E melléklet alkalmazásában meghatározásra kerül a) a „megállapodás”, b) az „új hajó” és c) a „meglévő hajó” fogalma.

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

az Európai Unió Mezőgazdasági Szövetkezeteinek Általános Szövetsége (COGECA), az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége (ETF) és az Európai Unió Halászati Vállalkozások Nemzeti Szervezeteinek Szövetsége (EUROPÊCHE) között 2012. május 21-én létrejött és 2013. május 8-án módosított, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 2007. évi, a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló egyezményének végrehajtásáról szóló megállapodás végrehajtásáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ) és különösen annak 155. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az EUMSZ 155. cikke (2) bekezdésének megfelelően a szociális partnerek közösen kérhetik, hogy az általuk uniós szinten kötött megállapodások a Bizottság javaslatára tanácsi határozat útján kerüljenek végrehajtásra.
- (2) 2007. június 14-én a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet elfogadta a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló 2007. évi egyezményt²⁵ a szóban forgó ágazatban érvényesülő munka- és életkörülményekre vonatkozó követelményeket kiegészítő olyan egységes és koherens jogi eszköz létrehozása céljából, amely magában foglalja a halászokra alkalmazandó hatályos nemzetközi egyezményekben és ajánlásokban foglalt valamennyi felülvizsgált és aktualizált előírást, valamint az egyéb nemzetközi munkaügyi egyezményekben foglalt alapelveket.

²⁵ http://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO::P12100_ILO_CODE:C188

- (3) A Bizottság az EUMSZ 154. cikkének (2) bekezdésével összhangban konzultált a szociális partnerekkel a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló 2007. évi egyezmény uniós szinten történő alkalmazásának előmozdításáról²⁶.
- (4) 2013. május 8-án az Európai Unió Mezőgazdasági Szövetkezeteinek Általános Szövetsége, az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége és az Európai Unió Halászati Vállalkozások Nemzeti Szervezeteinek Szövetsége – az EU szociális vívmányainak egységes szerkezetbe foglalására irányuló folyamat elindítása érdekében, valamint azért, hogy elősegítse a tengeri halászati ágazatban az egyenlő versenyfeltételek megteremtését –, megállapodást kötött a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló, 2007. évi egyezmény (a továbbiakban: az egyezmény) végrehajtásáról. Az említett szervezetek 2013. május 10-én felkérték a Bizottságot, hogy az EUMSZ 155. cikke (2) bekezdésének értelmében elfogadandó tanácsi határozat útján hajtsa végre a szóban forgó megállapodást.
- (5) A Szerződés 288. cikkének alkalmazásában a megállapodás végrehajtásának megfelelő eszköze az irányelv.
- (6) A Bizottság az irányelvre vonatkozó javaslatát a közösségi szintű szociális párbeszéd átalakításáról és fejlesztéséről szóló, 1998. május 20-i közleményével²⁷ összhangban dolgozta ki, figyelembe véve az aláíró felek képviseleti jogát és a megállapodás minden egyes rendelkezésének jogszerűségét.
- (7) Ezen irányelv rendelkezései az egyedibb, vagy a halászok számára nagyobb fokú védelmet biztosító, hatályos uniós rendelkezések sérelme nélkül alkalmazandók.
- (8) Ez az irányelv nem adhat alapot a munkavállalók védelmének a megállapodás által érintett területeken biztosított általános szintjéhez képest történő csökkentésére.
- (9) Ez az irányelv és az ahhoz mellékelte megállapodás minimumkövetelményeket rögzít; a tagállamok és a szociális partnerek előnyösebb rendelkezéseket is hatályban tarthatnak vagy bevezethetnek.
- (10) Az Európai Bizottság – a megállapodás rendelkezéseinek a szociális partnerek által uniós szinten elvégzendő nyomon követése és felülvizsgálata sérelme nélkül – nyomon követi ezen irányelv és a megállapodás végrehajtását, és arról értékelést készít.
- (11) Az irányelv a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló 2007. évi egyezménnyel egyidejűleg lép hatályba, és a szociális partnerek kívánsága az, hogy az ezen irányelvet végrehajtó nemzeti rendelkezések ne lépjenek előbb hatályba, mint a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló 2007. évi egyezmény hatálybalépésének napja.
- (12) A megállapodás azokra a halászokra alkalmazandó, akik valamelyik uniós tagállam lobogója alatt közlekedő, vagy valamelyik tagállam korlátlan fennhatósága alatt lajstromozott, kereskedelmi halászatot folytató hajón bármilyen beosztásban, munkaszerződés keretében vagy munkaviszonyban vannak foglalkoztatva.

²⁶ COM(2007) 591 végleges.

²⁷ COM(1998) 322 végleges.

- (13) A bármilyen beosztásban, munkaszerződés keretében vagy munkaviszonyban foglalkoztatott munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségének védelme érdekében a megállapodás az adott halászhajó fedélzetén tevékenykedő többi halászra is alkalmazható.
- (14) A megállapodásban használt, de abban pontosan meg nem határozott kifejezéseket a tagállamok határozhatják meg a nemzeti jognak és gyakorlatnak megfelelően, csakúgy mint a hasonló kifejezéseket használó, más szociálpolitikai irányelvek esetében is, feltéve hogy az említett meghatározások tiszteletben tartják a megállapodás tartalmát.
- (15) Ennek az irányelvnek és az ahhoz mellékelte megállapodásnak figyelembe kell vennie a halászati kapacitás kezelésére vonatkozó, az 1380/2013/EU rendeletben²⁸ szereplő rendelkezéseket.
- (16) A tagállamok a szociális partnereket – közös kérésükre – megbízhatják ennek az irányelvnek a végrehajtásával, feltéve, hogy a tagállamok megtesznek minden szükséges lépést annak biztosítására, hogy mindenkor garantálni tudják az irányelv által elérni kívánt eredményeket.
- (17) Az EUMSZ 155. cikkének (2) bekezdése értelmében a Bizottság a megállapodást tartalmazó irányelvjavaslat szövegének megküldése útján tájékoztatta az Európai Parlamentet.
- (18) Ez az irányelv tiszteletben tartja az Európai Unió Alapjogi Chartájában, különösen annak 20., 31. és 32. cikkében elismert alapvető jogokat és elveket.
- (19) Mivel ezen irányelv célkitűzéseit, azaz a halászati ágazatban – egy különböző tagállamok lobogói alatt közlekedő hajókat működtető, nemzetközi jellegű ágazatban – tevékenykedő munkavállalók munka- és életkörülményeinek javítását, valamint egészségének és biztonságának védelmét tagállami szinten nem lehet kielégítően megvalósítani, és azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Európai Unió az EUSZ 5. cikke (3) bekezdésében meghatározott szubszidiaritási elvvel összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az EUSZ 5. cikkének (4) bekezdésében foglalt arányossági elvnek megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az említett célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (20) A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatának²⁹ megfelelően a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez az irányelv egyes elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó egy vagy több dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó az ilyen dokumentumok megküldését indokoltnak tekinti,

²⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 11-i 1380/2013/EU rendelete a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28.).

²⁹ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Ez az irányelv végrehajtja az Európai Unió Mezőgazdasági Szövetkezeteinek Általános Szövetsége, az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége és az Európai Unió Halászati Vállalkozások Nemzeti Szervezeteinek Szövetsége között 2013. május 8-án létrejött, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 2007. évi, a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló egyezményének végrehajtásáról szóló megállapodást.

A megállapodás szövegét ezen irányelv melléklete tartalmazza.

2. cikk

- (1) A tagállamok a munkavállalók számára az ezen irányelvben megállapítottaknál előnyösebb rendelkezéseket is fenntarthatnak vagy bevezethetnek.
- (2) Ezen irányelv végrehajtása semmilyen körülmények között sem adhat alapot a munkavállalók védelmének az irányelv által szabályozott területeken már elért általános szintjéhez képest történő csökkentésére. Ez nem érinti a tagállamok és a szociális partnerek azon jogát, hogy a bekövetkező változások fényében az ezen irányelv elfogadása idején hatályban lévőkötől eltérő jogszabályokat és előírásokat vagy szerződéses rendelkezéseket fogadjanak el, feltéve hogy az ezen irányelvben megállapított minimumkövetelményeknek eleget tesznek.
- (3) Ennek az irányelvnek az alkalmazása és értelmezése nem érint egyetlen olyan uniós vagy nemzeti rendelkezést, szokást vagy gyakorlatot sem, amely az érintett munkavállalók számára kedvezőbb feltételeket biztosít.

3. cikk

A tagállamok meghatározzák az ezen irányelv értelmében elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókat. A szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

4. cikk

- (1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a jogszabályokat, előírásokat és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb [*ezen irányelv hatálybalépésétől számított két év*]-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

A tagállamok által elfogadott, említett rendelkezésekben hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

5. cikk

A Bizottság a tagállamokkal és a szociális partnerekkel uniós szinten folytatott konzultációt követően a 6. cikkben szereplő időponttól számítva legkésőbb 5 éven belül jelentést nyújt be a Tanácsnak az irányelv végrehajtásáról, alkalmazásáról és értékeléséről.

6. cikk

Ez az irányelv a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló 2007. évi ILO-egyezmény hatálybalépésének napján lép hatályba.

7. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*